

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23450/2024
12.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца Фонда за развој Републике Србије из Ниша, чији је пуномоћник мр Александар Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Никола Арсенов, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1800/24 од 30.07.2024. године, у седници одржаној 12.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1800/24 од 30.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1800/24 од 30.07.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1800/24 од 30.07.2024. године, жалба туженог је одбијена, а жалба тужиоца делимично усвојена и пресуда Основног суда у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју П 498/22 од 08.04.2024. године, преиначена у делу одлуке о трошковима поступка тако што је обавеза туженог за накнаду трошкова повишена са досуђеног износа од 251.535,00 динара на 266.385,00 динара, а потврђена у преосталом делу којим је одржано на снази решење тог суда Иив 174/22 од 06.10.2022. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати 4.010.898,98 динара са законском затезном каматом на износ од 2.577.032,36 динара од 14.05.2023. године до исплате, а укинута у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу исплати законску затезну камату на износ од 4.010.898,98 динара од 24.09.2022. године, преко досуђене камате на износ од 2.577.032,36 динара од 14.06.2023. године и у том делу утврђено повлачење тужбе. Одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију, поставио је захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У пракси Врховног суда није спорно питање да потраживање неисплаћених износа по уговору о кредиту тече од времена доспелости обавезе, која се цени према уговорним одредбама, а да ово потраживање застарева у општем року од 10 година, предвиђеном чланом 371. Закона о облигационим односима. Пошто је побијана пресуда донета у складу са наведеном праксом, нису испуњени услови да се о изјављеној ревизији одлучи као о посебној.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије као редовне у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак у овој парници инициран је предлогом за извршење 30.09.2022. године, вредност предмета спора по члану 28. Закона о парничном поступку је 2.577.032,36 динара и према средњем курсу Народне банке Србије за 1 евро на дан покретања поступка представља динарску противвредност 21.967,71 евра, која не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима насталим подношењем одговора на ревизију донета је на основу одредби чланова 165. став 2. и 154. ЗПП, пошто наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке о ревизији.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**